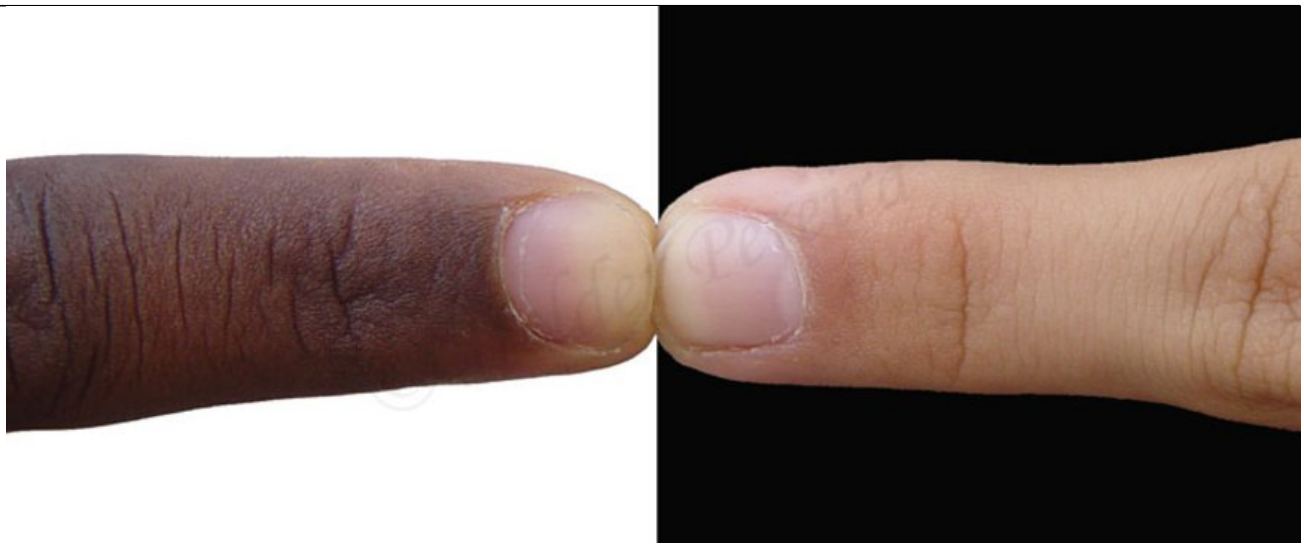

Antidogma - Az antirasszizmus a XXI. század kommunizmusa

2017 április 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az antirasszizmus nem a rasszizmus ellentéte, hanem egy ellentétes irányú rasszizmus.

„Obama gy?zelme diadal a szél?jobb fölött, a rasszizmus fölött az egész világon.” „Végre egy fekete elnök!” „Obama? Boldog vagyok, hogy megválasztották, mert fekete.” „Obama alkalmasabb, mint a többiek, mert génjeiben hordozza a sokféleséget, amely szükségképpen az összes kontinenshez kapcsolja, és csakis egy békepolitika felé vezetheti.”

Csaknem teljes volt az egyhangúság fehérek és feketék részér?l. A média világszerte *„az els? fekete amerikai elnököt”* ünnepelte Obamában. Extázisban élt. Egy fekete a világ legnagyobb fehér nemzete élén. Halleluja! Ez már a világbéke kezdete. Nem vitás: a néger az emberiség jöv?je. Teljes volt a boldogságuk. Másrészt talán paradoxonnak t?nhet, de Obama megválasztása végeredményben a rasszisták malmára hajtotta a vizet, mert az általa kiváltott reakciók ismét csak a faji kérdés megkerülhetetlenségét igazolták a szemükben.

A színes b?r?ek bevándorlását támogató európaiak képmutatók, mert a „faj” kiküszöbölésére törekedve valójában megteremtették a legrasszistább korszakot. Nagyon messzire elrugaszkodtak a faji realitás talajáról, de aztán visszahulltak a porba, amelyb?l vétettek. Létrehozták a fehér öngyilkosság mechanizmusát, azt a korszakot, amelyben a fajkeveredés minden célok céljaként ontológiailag fels?bbrend?: feléje kell törekednie mindenkinek, az egész univerzumnak. Ez az etnomazochista fehérek ideálja, akik egyáltalán nem szabadultak fel a fajtól, éppen ellenkez?leg: a megszállottaivá váltak. A saját elt?nésüknek örvendeznek. Egy olyan világ megteremtésén ügyködnek, amelyben a fehérség „eredend? b?n”, az antirasszizmus papjainak mindennapos prédikációit hallgatva, hiszen csakis ?ket hallgathatják, mert más választásuk nincs.

Mindennap, minden szinten, az elitekt?l a plebszig, fent és lent, ugyanaz az örökös vádbeszéd, Nürnberg ad vitam aeternam, a „kréta arcok” nagy koncepciós pere. A faji kérdésen egyszer?en nem lehet túllépni. Lehet minden elképzelhet? módon maszkírozni, különböz? és változatos díszít?motívumokkal ékesíteni, mindenféle szemfényvesztést ?zni vele, ilyen-olyan kijelentésekkel és rendeletekkel elkend?zni, ideológiák és intézmények mögé bújtatni, mégis újra és újra el?bukkan a sziluettje, így vagy úgy, felsejlik a pártokon és rezsimeken túl.

Évezredeken át a fehér faj teljesítménye számított az emberi civilizáció csúcsának. Ma a fordítottja dívik, amikor még a létezését is tagadják, ugyanakkor az emberi szenvedések legf?bb forrásának deklarálják, a „született” b?nösnek a múltban, a jelenben, a jöv?ben – fittyet hányva minden történelmi igazságra. Ez a humanitárius revizionizmus, a negatív eugenizmus korszaka. A németek nem a germánok, a franciák nem a gallok, az olaszok nem a latinok, az angolok nem a szászok, az írek nem a kelták, az oroszok nem a szlávok leszármazottai, ahogyan a többi európainak sincsenek ?sei, elvégre Európa úgymond mindig is a népek keveredésének volt a kohója. *„Mind bevándorlók gyermekei vagyunk.”* A faji és nemzeti identitásnak nincs semmi értelme, mert eredetileg úgyis mindnyájan Afrikából jöttünk, és Lucy Australopithecustól (alias Mitokondriális Évától) származunk. A b?rszínek közötti eltérés csak *„optikai csalódás”,* az emberfajok pusztán *„társadalmi konstrukciók”.*

Az antirasszizmus nem a rasszizmus ellentéte, hanem egy ellentétes irányú rasszizmus. Minden id?k legrasszistább vállalkozása folyik, amelynek eszköze a tömeges bevándorlás, jelszava pedig egy antinómia, miszerint a rasszizmus az elvileg nem létez? fehér „rassz” veleszületett betegsége. A megszüntetéséhez csak ?t kell megszüntetni – gyakorlatilag. Tiltakozni a fehér genocídium ellen? Ez egyenl? a haladással való szembenállással, annak minden ódiumával. Nyomban a színes népek ellenségévé nyilvánítanak, az új, fels?bbrend?, félvér embertípus létrehozásának akadályává. Valójában a második világháború sohasem fejez?dött be, mivel a nácik saját képükre formálták a világot: Németország vesztett, a faj azonban gy?zelmet aratott. Jobban, mint valaha, az embereket továbbra is izgalomba hozza a vér kérdése. Immár a vérkeveredés doktrínájából lett az uralkodó vallás, az „árjából” pedig a par excellence célpont, aki túlságosan világos b?r? ahhoz, hogy fennmaradhasson, túlságosan SS-zsáner, el kell tehát törölni ezt a rossz emléket mihamarabb, miel?tt a fenevad újra kimereszti rettenetes kék szemeit. Egy mindenki ellen és mindenki egy ellen, a birkanyáj felzabálja a nagy ordas farkast. Meg kell fojtani, le kell gázolni, agyon kell taposni! Engedjük átszakadni a migráció gátját! Jöjjön csak minél több „szép (fekete) idegen”!

Ez az egész történet végeredményben csak a sokaság gy?zelme a kevesek fölött, a tömegé az egyén fölött, a mennyiségé a min?ség fölött, a piszkosé a tiszta fölött, a siránkozásé a szemérmesség fölött, a Dél nagy revánsa az Északkal szemben, az örök hó beolvadása egy sárlavinába, a virtuális szvasztika pedig az a virtuális fehér csillag, amelyet az utolsó fehérek kabátjára aggatnak, akik nem hajlandók tapsolni az önfelszámolásukhoz. A fajkeveredés kultuszának hangos és befolyásos hívei vannak a nyugati civilizációban, számukra az els? számú közellenséget a gonosz rasszisták jelentik – vagyis azok, akik ellenzik Európa afrikaiak általi megszállását. Az egykor „mesebeli Afrika” mára szánalmassá, aggasztóvá, s?t ijeszt?vé vált a szüntelen törzsi háborúival, a

vérfürd?ivel, az éhínségeivel, a korrupt és inkompetens vezet?ivel, a krónikus cs?djével szinte minden területen. Ráadásul rövidesen egy rettenetes új csapással lesz kénytelen szembesülni: a világtörténelemben példátlan népességrobbanással, amely különböz? el?rejelzések szerint a jelenlegi egymilliárdról az évszázad végére 4-4,5 milliárdra (!) növeli a népességét, vagyis 2100 körül a Föld majdnem minden második lakosa néger lesz.

A fekete kontinens egyáltalán nincs felkészülve erre. Így aztán az afrikai népességrobbanás vulkán lesz Afrika számára és cunami Európa számára. Ennek akarják útját állni a „rasszisták”, a fehér civilizáció kamikazéi, a jelenlegi állás szerint reménytelennek látszó utóvédharcot folytatva a feketék inváziója, végs? soron pedig a demográfia ellen. Alea iacta est, mert cedant arma uteribus.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló